

#14N compte enrere per a Rajoy



JORDI PLAY

La manifestació de Barcelona fou la més massiva. Els sindicats calculaven un milió d'assistents, mentre que la Guàrdia Urbana en comptabilitzava

La implicació de sindicats europeus i l'abast de la protesta, que transcendeix l'àmbit laboral, han convertit la vaga general en un toc d'atenció cridaner a l'executiu espanyol, que mira de tancar el front del rescat de la UE i la crispació social. El fantasma grec es va fer molt present als carrers de les nostres ciutats.

Mentre centenars de milers de persones secundaven una vaga general que per primera vegada no responia a motivacions estrictament laborals sinó a un cúmul d'amenaques a l'estat del benestar, el president de l'executiu espanyol gaudia del copet a l'esquena que li oferia Brussel·les, a la mateixa hora que els manifestants envaïen el carrer. Com si es tractés d'una burla pactada, el vice-president de la Comissió Europea i comissari d'Afers Econòmics i Finan-



110.000. Fos com fos, la vaga va tenir un seguiment prou massiu, amb alguns incidents per part dels piquets i càrregues policials.

cers, Olli Rehn, feia una compareixença especial per reconèixer que Espanya “va pel bon camí”, de manera que “no haurà de fer ajustaments pressupostaris addicionals per al 2012 i 2013”. Alguns analistes consideren que l’anunci del comissari suposa una disminució en la pressió pel fet d’emprendre més retallades en aquells països on els excessius ajustos estan frenant l’evolució de l’economia.

A més, la UE aplaudeix expressament la reforma laboral, que abarateix

i facilita els acomiadaments, i la reestructuració del sistema financer, que, entre altres coses, ha suposat ajudar les entitats amb injeccions de capital i deixar desemparades milers de famílies que no poden fer front als pagaments de la hipoteca. Justament, els dos punts crítics que han fet que la vaga del 14N hagi pres un caire transversal a la societat i una dimensió europea. De fet, el sindicalisme europeu del nord s’ha sumat per primera vegada a una protesta massiva del sud. Potser en solidaritat

amb espanyols, portuguesos, italians i grecs, però també per l’evident risc de contagi. Conscients que si l’Europa del sud s’estavella encara més, socialment i econòmicament, l’onada expansiva arribarà al nord benestant. Els sindicats del nord han lligat més curt els seus drets i s’han mantingut al marge de les organitzacions polítiques i les subvencions, però en temps de vaques magres també han arribat les retallades en països on el sindicalisme participa de la gestió empresarial, com Alemanya.

Rajoy contra les cordes? El 14N va ser massiu, tot i que com en cada vaga general no hi van faltar els aldarulls a banda i banda. Alguns piquets informatius i manifestants van provocar destrosses en el mobiliari urbà i en establiments, mentre que les forces de seguretat van cometre alguns excessos. A Tarragona, per exemple, l'actuació desproporcionada dels Mossos d'Esquadra va ferir dos menors d'edat, i a Barcelona una jove pot perdre l'ull per un impacte. Però més enllà, a partir d'ara es pot esperar un canvi d'actitud de l'executiu espanyol? El govern assegura que no es mourà ni un sol mil·límetre de la seva seguida, però els sindicats es mostren convençuts que els països del nord, "molt més sensibles als problemes socials", pressionaran Rajoy perquè aturi la sagnia de l'estat del benestar. Amb tot, sembla difícil que la UE es posicioni clarament en contra de les mesures d'austeritat del PP, però en canvi, sí que és més probable que l'executiu de Rajoy es vegi atrapat per dues circumstàncies que avancen a marxes forçades cap a Moncloa: el previsible rescat econòmic de Brussel·les, que el mateix Rajoy s'afanya a rebutjar però que alguns dels seus ministres i la majoria d'experts consideren necessari per a reduir la prima de risc, i en conseqüència, per a reactivar el crèdit, i la creixent pressió social. És a dir, que es donen les condicions per a un esclat social i polític com el que va començar a viure Grècia el 2010, i que va acabar amb una rebentada al carrer, retallades profundes i unes eleccions anticipades i el rescat de la UE. Evidentment, Rajoy és conscient que, com ha succeït a Portugal, Grècia i Irlanda, un rescat significa la caiguda del govern, però la protesta social, el creixent atur i la impossibilitat de fer front a la disciplina pressupostària de Brussel·les no li deixen massa alternatives.

Els sindicats ja han anunciat que, si Madrid no mou fitxa, es repetiran les protestes al carrer fins que "s'aturin les polítiques econòmiques suïcides". Al Principat, la vaga es va celebrar en plena campanya electoral, i va comptar amb la participació de PSC, ERC, ICV i Solidaritat Catalana per la Independència, que van clamar contra la política d'austeritat del govern de la Generalitat de Catalunya.

Gemma Aguilera

JORDI PLAY



Imatges de les manifestacions de Barcelona (a dalt, a l'esquerra i al centre, i a la banda central, a la dreta, a sota), de Palma (a la banda central, a la dreta, a sobre) i de València: estudiants (sota aquestes ratlles), treballadors de Canal 9 i la capçalera, a sota de tot. Totes les protestes van



PRATS I CAMPS



PRATS I CAMPS

JORDI PLAY

PRATS I CAMPS



coincidir a reivindicar quelcom més que la retirada de la reforma laboral. Les retallades de les administracions, els desnonaments, l'atac al sistema educatiu, etc., van convertir aquest 14N en una vaga social amb rèpliques a tot Europa.



PRATS I CAMPS



UGT



JORDI PLAY

La seva connexió fàcil, ràpida i segura amb Europa, amb el món.

Barcelona Europa

- ◆ El primer port espanyol en tràfic internacional.
- ◆ El port capdavanter de la Mediterrània i del sud d'Europa.
- ◆ El port de creuers núm. 1 d'Europa i el quart del món.
- ◆ El primer port a obtenir la certificació de qualitat ISO 9001.

Una connexió mai vista


Port de Barcelona
www.portdebarcelona.es

Errotat beneficiària del fons de cohesió de la Unió Europea